

ment, at nu var Tiden inde til at forsyne Politikorpset med Revolvere, og saa har man ganske rolig købt disse Revolvere og sendt Regningen til Kommunerne. Kommunerne, der har denne store Indflydelse, dette mægtige Selvstyre, er ikke blevet spurgt derom, og naar de saa gør Indvendinger, henvender Politimestrene sig til Justitsministeren, og hvad siger saa Justitsministeren? Siger Justitsministeren saa: Vi respekterer det kommunale Selvstyre, Kommunen skal have Indflydelsen, og den Sag maa I altsaa ordne med Kommunalbestyrelsen? Nej, det siger Justitsministeren, som i Dag taler saa højt om det kommunale Selvstyre, ikke, han siger tværtimod: Værs'god, Kommunen har at betale de Revolvere, som Politimesteren har købt. Og ønsker Politimestrene andre Ting, og Kommunerne ikke vil føje dem i deres Ønsker, saa gaar Politimestrene igen til Justitsministeren, og saa siger Justitsministeren til Kommunerne: Værs'god, vil I betale; I tror, at I har Selvstyre, men det er kun paa Papiret, for i Henhold til Loven er det mig, der kan bestemme, at I skal afholde disse Udgifter. Jeg fremdrager dette, fordi jeg synes, at naar man vil forsvare Forslaget om Udsættelse af Revisionen med, at man ikke vil begrænse det kommunale Selvstyre, saa bør man ogsaa i Praksis føre dette igennem.

Efter at det konservative Folkeparti, der i 1919 var meget ivrigt for, at Politiet skulde være Statspoliti, nu for 5 Aar har forladt dette Standpunkt og sluttet sig til Venstre, føler jeg mig overbevist om, at Forslaget om Udsættelse af Revisionen til 1926 vil blive vedtaget, de to Partier har jo Magten og er i Stand til at gennemføre dette Forslag. Jeg vil da henstille til den højtærede Justitsminister, at han efter de Udtalelser, han er fremkommet med her i Dag, i alt Fald vil være med til at optage en Forhandling med Kommunerne om, at Spørgsmaalet om Udgifterne til det kommunale Politi ikke fremtidig afgøres paa den Maade, at Politimesteren og Justitsministeren i Forening bestemmer, hvad der skal til. Jeg synes, at dette er saa meget mere nødvendigt, som Regeringen har lagt Beslag paa Politikassernes Midler. Disse Midler er jo hovedsagelig Bøder, som idømmes Folk, der bor i vedkommende Kommune, og det vilde da være rimeligt, at disse Midler blev anvendt til Politiet og Administrationen af dets Virksomhed. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Der har været forhandlet med Justitsministeren om denne Sag, og han stillede sig den Gang meget velvilligt til Tanken om, at adskillige af de Penge,

som indgaar i Politikasserne, skulde kunne benyttes til forskellige Ting Politiet vedrørende. Nogen endelig Ordning er der ikke truffet, og jeg henstiller, at der snarest muligt træffes en saadan Ordning, at de Penge, der indgaar i Politikasserne, i alt Fald for en væsentlig Del kan benyttes til Politiet og Politikontorerne. — Jeg skal, uagtet jeg ikke nærer Haab om, at vort Ændringsforslag skal blive vedtaget, alligevel anbefale ærede Medlemmer at stemme for det.

**Niels Petersen:** Den højtærede Justitsminister fremhævede, at det, der her var Spørgsmaal om, var Revisionen og egentlig kun denne. For saa vidt kan jeg give ham Ret deri, som jeg heller ikke tror, at vi naar videre ved at komme ind paa en Drøftelse af Spørgsmaalet: Statspoliti eller Kommunalpoliti. Og naar den højtærede Justitsminister for sit Vedkommende i al Almindelighed taler om sin Omsorg for det kommunale Selvstyre — og Forholdet er jo netop det, at Kommunerne har i Virkeligheden kun en ringe Indflydelse, naar Talen er om Politiet, dets Optræden og Udrustning o. s. v. —, saa tror jeg heller ikke, der er Anledning til at komme ind paa en nærmere Drøftelse af det. Spørgsmaalet er saa: Er 5 Aar en rimelig Revisionsfrist? Justitsministeren siger, at der skal Tid til Overvejelser. Det er jeg enig med ham i, men at 5 Aar skulde være en rimelig Tid til Overvejelserne, er jeg ganske uenig med ham i. Jeg tror, at den Frist, vi har sat, som jeg før fremhævede, vil være fuldt tilstrækkelig.

**Ordføreren (Kirk):** Da jeg før havde Ordet, nævnte jeg i Forbigaaende, at jeg fremdeles var af den Mening, at Maalet en Gang vilde blive et ensartet Politi. Jeg hører nu, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen sætter Streg under denne Udtalelse, og jeg vil derfor gerne have Lov at tilføje, at jeg, hvad der vist ogsaa fremgik af min Udtalelse, paa dette Punkt kun har talt paa egne Vegne. I Aaret 1919 var jeg netop uenig med den nuværende Forsvarsminister, der den Gang var Venstres Ordfører. Altsaa, Partiet Venstre er ikke bundet ved min Udtalelse.

**Pürschel:** I Anledning af en Udtalelse af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne vil jeg blot sige, at det konservative Folkeparti ikke ved at slutte sig til Forslaget om at udsætte Revisionen i 5 Aar har forladt noget Standpunkt, hverken forstedse eller for en begrænset Tid.